

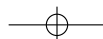
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ θεοῦ·
² Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἴδού, ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ³ Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. ⁵ Καὶ
ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ
Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
⁶ Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον. ⁷ Καὶ ἐκήρυσσεν, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός
μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ. ⁸ Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς
δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

⁹ Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν
Ἰορδάνην. ¹⁰ Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδεν
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὥσει¹ περιστερὰν
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· ¹¹ καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ
εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

¹² Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.
¹³ Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος

1.1	υἱοῦ τοῦ θεοῦ ♦ [υἱοῦ θεοῦ]	1.8	μὲν ♦ —
1.2	Ὡς ♦ Καθὼς	1.8	ὑμᾶς ἐν ὕδατι ♦ ὑμᾶς ὕδατι
1.2	τοῖς προφήταις ♦ τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ	1.9	ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην ♦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου
1.2	ἐγὼ ♦ —	1.10	εὐθέως ♦ εὐθὺς
1.2	ἔμπροσθέν σου ♦ —	1.10	ἀπὸ ♦ ἐκ
1.4	βαπτίζων ♦ [ὁ] βαπτίζων	1.10	ὥσει ♦ ὡς
1.5	καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ♦ πάντες καὶ ἐβαπτίζοντο	1.10	ἐπ' ♦ εἰς
1.5	ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ♦ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ	1.11	ᾧ ♦ σοὶ
1.6	Ἦν δὲ ♦ καὶ ἦν	1.13	ἐκεῖ ♦ —
		1.13	ἡμέρας τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα ἡμέρας

1.14 - 1.27

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

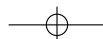
¹⁴ Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ¹⁵ καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

¹⁶ Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ Σίμωνος βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. ¹⁷ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. ¹⁸ Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. ¹⁹ Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. ²⁰ Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

²¹ Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοῦμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκεν. ²² Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. ²³ Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν, ²⁴ λέγων, Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἥλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ²⁵ Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. ²⁶ Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. ²⁷ Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, λέγοντας, Τί ἐστὶν τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

1.14 τῆς βασιλείας ♦ —
1.16 Περιπατῶν δὲ ♦ Καὶ παράγων
1.16 αὐτοῦ τοῦ ♦ —
1.16 βάλλοντας ἀμφίβληστρον ♦
ἀμφιβάλλοντας
1.18 εὐθέως ♦ εὐθὺς
1.18 αὐτῶν ♦ —
1.19 ἐκεῖθεν ♦ —
1.20 εὐθέως ♦ εὐθὺς

1.21 Καπερναοῦμ καὶ εὐθέως ♦
Καφαρναοῦμ καὶ εὐθὺς
1.23 ἦν ♦ εὐθὺς ἦν
1.24 Ἐα ♦ —
1.26 κράξαν ♦ φωνήσαν
1.27 πάντες ♦ ἅπαντες
1.27 Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη ♦
διδαχὴ καινὴ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1.28 - 1.44

²⁸ Ἐξῆλθεν δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

²⁹ Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
³⁰ Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· ³¹ καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

³² Ὁμίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυσ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· ³³ καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.
³⁴ Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.¹

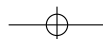
[αὐτόν χριστὸν εἶναι]

³⁵ Καὶ πρωτὶ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκει προσήχετο.
³⁶ Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· ³⁷ καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες σε ζητοῦσιν.
³⁸ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.
³⁹ Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

⁴⁰ Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.
⁴¹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Θέλω, καθαρίσθητι.
⁴² Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
⁴³ Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν,
⁴⁴ καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅρα, μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ'

1.28 Ἐξῆλθεν δὲ • Καὶ ἐξῆλθεν
1.28 εἰς • πανταχοῦ εἰς
1.29 εὐθέως • εὐθύς
1.30 εὐθέως • εὐθύς
1.31 αὐτῆς • —
1.31 εὐθέως • —
1.33 ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν • ἦν
ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη
1.35 ἔννυχον • ἔννυχον
1.36 κατεδίωξαν • κατεδίωξεν
1.36 ὁ • —
1.37 εὐρόντες αὐτόν • εὐρον αὐτόν
καὶ
1.37 σε ζητοῦσιν • ζητοῦσίν σε

1.38 Ἔγωμεν • Ἔγωμεν ἀλλαχοῦ
1.38 ἐξελήλυθα • ἐξῆλθον
1.39 ἦν • ἦλθεν
1.39 ἐν ταῖς συναγωγαῖς • εἰς τὰς
συναγωγὰς
1.40 καὶ γονυπετῶν αὐτόν • [καὶ
γονυπετῶν]
1.41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς • Καὶ
1.41 ἥψατο αὐτοῦ • αὐτοῦ ἥψατο
1.42 εἰπόντος αὐτοῦ • —
1.42 εὐθέως • εὐθύς
1.43 εὐθέως • εὐθύς
1.44 ἀλλ' • ἀλλὰ

1.45 - 2.12

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ⁴⁵ Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

2 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστιν. ² Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. ³ Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. ⁴ Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσιν τὸν «κράββατον» ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. ⁵ Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ⁶ Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ⁷ Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός; ⁸ Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ⁹ Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, «Ἔγειραι,» καὶ ἄρον σου τὸν «κράββατον,» καὶ περιπάτει; ¹⁰ Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου «ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς» ἁμαρτίας — λέγει τῷ παραλυτικῷ — ¹¹ Σοὶ λέγω, «ἔγειραι» καὶ ἄρον τὸν «κράββατόν» σου, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ¹² Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ

Ἔγειρε |
κράββατον]
ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι]
ἔγειρε |
κράββατόν]

1.44	Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς	2.7	ἀφιένται σοι αἱ ἁμαρτίαι
1.45	ἐν ♦ ἐπ'		λαλεῖ βλασφημίας; ♦ λαλεῖ;
1.45	πανταχόθεν ♦ πάντοθεν		Βλασφημεῖ.
2.1	εἰσῆλθεν ♦ εἰσελθὼν	2.8	εὐθέως ♦ εὐθύς
2.1	Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ	2.8	αὐτοῖ ♦ —
2.1	καὶ ἠκούσθη ♦ ἠκούσθη	2.8	εἶπεν ♦ λέγει
2.1	εἰς οἶκόν ♦ ἐν οἴκῳ	2.9	Ἀφέωνταί ♦ Ἀφιένταί
2.2	εὐθέως ♦ —	2.9	Ἔγειραι ♦ Ἔγειρε
2.3	πρὸς αὐτόν παραλυτικὸν	2.9	σου τὸν κράββατον ♦ τὸν
	φέροντες ♦ φέροντες πρὸς αὐτόν		κράββατόν σου
	παραλυτικὸν	2.10	ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας ♦ ἁμαρτίας
2.4	προσεγγίσει ♦ προσενέγκαι		ἐπὶ τῆς γῆς
2.4	κράββατον ἐφ' ᾧ ♦ κράββατον	2.11	ἔγειραι καὶ ♦ ἔγειρε
	ὅπου	2.11	κράββατόν ♦ κράββατόν
2.5	Ἴδὼν δὲ ♦ Καὶ ἰδὼν	2.12	εὐθέως καὶ ♦ καὶ εὐθύς
2.5	ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ♦		

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

2.13 - 2.21

ἄρας τὸν ἑκράββατον,¹ ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν θεόν, λέγοντας ὅτι Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

¹³ Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοῦς. ¹⁴ Καὶ παράγων εἶδεν Ἐλεὺν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. ¹⁶ Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; ¹⁷ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλους εἰς μετάνοιαν.

¹⁸ Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; ¹⁹ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν· ²⁰ ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ²¹ Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκου ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χειρὸν σχίσμα

2.12 κράββατον ♦ κράβαττον
2.12 ἐναντίον ♦ ἔμπροσθεν
2.12 Οὐδέποτε οὕτως ♦ Οὕτως οὐδέποτε
2.14 Ἐλεὺν ♦ Λευὶν
2.15 ἐγένετο ἐν τῷ ♦ γίνεται
2.15 ἠκολούθησεν ♦ ἠκολούθησον
2.16 καὶ οἱ Φαρισαῖοι ♦ τῶν Φαρισαίων
2.16 αὐτὸν ἐσθίοντα ♦ ὅτι ἐσθίει
2.16 τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἔλεγον ♦ ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον
2.16 Τί ♦ —
2.16 καὶ πίνει ♦ —

2.17 Οὐ ♦ [ὅτι] Οὐ
2.17 εἰς μετάνοιαν ♦ —
2.18 τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες ♦ Φαρισαῖοι νηστεύοντες
2.18 τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν ♦ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν
2.19 μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον ♦ ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν
2.20 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ♦ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ
2.21 Καὶ οὐδεὶς ♦ Οὐδεὶς
2.21 ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ ♦ ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν αὐτοῦ ♦ ἀπ' αὐτοῦ

2.22 - 3.7

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

γίνεται. ²² Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον.

²³ Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. ²⁴ Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῶ, Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; ²⁵ Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; ²⁶ Πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῶ οὖσιν; ²⁷ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ²⁸ ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

3 Καὶ εἰσηλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. ² Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτόν. ³ Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. ⁴ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων. ⁵ Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνθρώπῳ, Ἔξεστιν ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. ⁶ Καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ⁷ Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν

ἀπεκατεστάθη

2.22	ῥήσσει • ῥήξει	2.27	οὐχ • καὶ οὐχ
2.22	ὁ νέος • —	3.3	ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα
2.22	ἐκχεῖται • ἀπόλλυται		Ἔγειραι • τὴν ξηρὰν χεῖρα
2.22	ἀπολοῦνται • —		ἔχοντι ἔγειρε
2.22	βλητέον • —	3.4	ἀγαθοποιῆσαι • ἀγαθὸν ποιῆσαι
2.23	παραπορεύεσθαι αὐτόν • αὐτόν	3.5	σου • —
2.23	διὰ • παραπορεύεσθαι διὰ	3.5	ἀπεκατεστάθη • ἀπεκατεστάθη
2.23	ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ • οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο	3.5	ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη • —
2.24	ἐν • —	3.6	εὐθέως • εὐθὺς
2.25	αὐτὸς ἔλεγεν • λέγει	3.6	ἐποίουν • ἐδίδουν
2.26	τοῖς ἱερεῦσιν • τοῖς ἱερεῖς	3.7	ἀνεχώρησεν μετὰ • μετὰ πρὸς • ἀνεχώρησεν πρὸς

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

3.8 - 3.24

θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν⁷ ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,⁸ καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.⁹ Καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.¹⁰ Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μᾶστιγας.¹¹ Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζεν, λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.¹² Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

¹³ Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.¹⁴ Καὶ ἐποίησεν δώδεκα, ἵνα ᾧσιν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτούς κηρύσσειν,¹⁵ καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.¹⁶ καὶ ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον.¹⁷ καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ἐστίν, Υἱοὶ Βροντῆς.¹⁸ καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμονα τὸν Κανανίτην,¹⁹ καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.²⁰ καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτούς μήτε ἄρτον φαγεῖν.²¹ Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι Ἐξέστη.²² Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.²³ Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοῦς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;²⁴ Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ'

3.7 ἠκολούθησαν αὐτῷ ♦
[ἠκολούθησεν]

3.8 οἱ ♦ —

3.8 ἀκούσαντες ♦ ἀκούοντες

3.11 ἐθεώρει προσέπιπτεν ♦ ἐθεώρου
προσέπιπτον

3.11 ἔκραζεν λέγοντα ♦ ἔκραζον
λέγοντες

3.12 φανερὸν αὐτόν ♦ αὐτὸν φανερόν

3.14 δώδεκα ♦ δώδεκα [οὓς καὶ
ἀποστόλους ἠνόμασεν]

3.15 θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ♦ —

3.16 καὶ ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα ♦
[καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα] καὶ
ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι

3.17 ὀνόματα Βοανεργές ♦ ὀνόμα[τα]
Βοανηργές

3.18 Ματθαῖον ♦ Ματθαῖον

3.18 Κανανίτην ♦ Καναναῖον

3.19 Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώθ

3.19 ἔρχονται ♦ ἔρχεται

3.20 ὄχλος ♦ [ὁ] ὄχλος

3.20 μήτε ♦ μηδέ

3.25 - 3.1

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἐαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη.
²⁵ Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἐαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. ²⁶ Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἐαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. ²⁷ Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ¹ διαρπάσῃ. ²⁸ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημία ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν. ²⁹ ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. ³⁰ Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

³¹ Ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνοῦντες αὐτόν. ³² Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. ³³ Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου; ³⁴ Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει, Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ³⁵ Ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστίν.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν

3.25	δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη ♦ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι	αὐτοῦ 3.31 ἐστῶτες ♦ στήκοντες 3.31 φωνοῦντες ♦ καλοῦντες
3.26	μεμέρισται ♦ ἐμερίσθη σταθῆναι ♦ στήναι	3.32 ὄχλος περὶ αὐτόν ♦ περὶ αὐτόν ὄχλος
3.27	Οὐδεὶς δύναται ♦ Ἄλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς	3.32 εἶπον δὲ ♦ καὶ λέγουσιν 3.32 καὶ αἱ ἀδελφαί σου ♦ [καὶ αἱ ἀδελφαί σου]
3.27	τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ♦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη	3.33 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων ♦ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει
3.27	διαρπάσῃ ♦ διαρπάσει	3.33 ἢ οἱ ♦ καὶ οἱ
3.28	τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ♦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα	3.33 ἀδελφοί μου ♦ ἀδελφοί [μου] 3.34 κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν ♦ τοὺς περὶ αὐτόν κύκλῳ
3.28	καὶ ♦ καὶ αἱ	3.35 γὰρ ♦ [γὰρ]
3.28	ὅσας ἂν ♦ ὅσα ἐὰν	3.35 ἀδελφή μου ♦ ἀδελφή
3.29	ἀλλ' ♦ ἀλλὰ	4.1 συνήχθη ♦ συνάγεται
3.29	κρίσεως ♦ ἁμαρτήματος	4.1 πολὺς ♦ πλείστος
3.31	Ἐρχονται οὖν ♦ Καὶ ἔρχεται	4.1 ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον ♦ εἰς πλοῖον ἐμβάντα
3.31	οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ♦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ	

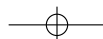
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

4.2 - 4.18

θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. ² Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ³ Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι· ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. ⁵ Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ⁶ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. ⁷ Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς ἀκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. ⁸ Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. ⁹ Καὶ ἔλεγεν Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

¹⁰ Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. ¹¹ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται· ¹² ἵνα βλέποντες βλέπωσιν, καὶ μὴ ἴδωσιν· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν, καὶ μὴ συνιῶσιν· μήποτε ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἀφεθῆ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. ¹³ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ¹⁴ Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. ¹⁵ Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. ¹⁶ Καὶ οὗτοι εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἵ, ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, ¹⁷ καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. ¹⁸ Καὶ οὗτοι εἰσιν οἱ εἰς

4.1	ἦν • ἦσαν		μόνας ἠρώτων
4.3	τοῦ • —	4.10	τὴν παραβολήν • τὰς παραβολὰς
4.5	Ἄλλο δὲ • καὶ ἄλλο	4.11	δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον • τὸ μυστήριον δέδοται
4.5	εὐθέως • εὐθύς	4.12	τὰ ἁμαρτήματα • —
4.6	ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος • καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος	4.15	ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν • εἰς αὐτούς
4.8	ἄλλο • ἄλλα	4.16	ὁμοίως • —
4.8	αὐξάνοντα • αὐξανόμενα	4.16	εὐθέως • εὐθύς
4.8	ἐν...ἐν...ἐν • ἐν...ἐν...ἐν	4.17	εὐθέως • εὐθύς
4.9	Ὁ ἔχων • ὅς ἔχει	4.18	οὗτοι • ἄλλοι
4.10	Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας ἠρώτησαν • Καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ		

4.19 - 4.32

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, ¹⁹ καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. ²⁰ Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

²¹ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μῶδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ; ²² Οὐ γὰρ ἐστὶν τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῆ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. ²³ Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. ²⁴ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ²⁵ Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

²⁶ Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, ²⁷ καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. ²⁸ Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυϊ. ²⁹ Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

ὁμοιώσωμεν

³⁰ Καὶ ἔλεγεν, Τίνι ὁμοιώσωμεν¹ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; Ἡ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν; ³¹ Ὅς κόκκον σινάπεως, ὅς, ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ³² καὶ ὅταν σπαρῆ,

4.18 οἱ τὸν ♦ οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν
4.18 ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες
4.19 τούτου ♦ —
4.20 οὗτοί ♦ ἐκείνοί
4.20 ἐν...ἐν...ἐν ♦ ἐν...ἐν...ἐν
4.21 ὁ λύχνος ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ
λύχνος
4.21 ἐπιτεθῆ ♦ τεθῆ
4.22 τι κρυπτόν ♦ ἐὰν μὴ ♦ κρυπτόν
ἐὰν μὴ ἵνα
4.22 εἰς φανερόν ἔλθῃ ♦ ἔλθῃ εἰς
φανερόν
4.24 τοῖς ἀκούουσιν ♦ —
4.25 ἂν ἔχη ♦ ἔχει

4.26 ἐὰν ♦ —
4.27 βλαστάνῃ ♦ βλαστᾶ
4.28 γὰρ ♦ —
4.28 πλήρη ♦ πλήρη[ς]
4.29 παραδῶ ♦ παραδοί
4.29 εὐθέως ♦ εὐθύς
4.30 Τίνι ὁμοιώσωμεν ♦ πῶς
ὁμοιώσωμεν
4.30 ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν
αὐτήν ♦ τίνι αὐτήν παραβολῇ
θῶμεν
4.31 κόκκον ♦ κόκκω
4.31 μικρότερος ♦ μικρότερον ὄν
4.31 ἐστὶν ♦ —

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

4.33 - 5.5

ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. ³³ Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἐδύναντο ἀκούειν· ³⁴ χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυεν πάντα.

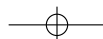
³⁵ Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. ³⁶ Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. ³⁷ Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι. ³⁸ Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; ³⁹ Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. ⁴⁰ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε οὕτως; Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; ⁴¹ Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

ἐπέβαλεν

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. ² Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ³ ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν· καὶ οὔτε ἀλύσεις οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι, ⁴ διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυεν δαμάσαι· ⁵ καὶ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων

4.32 πάντων τῶν λαχάνων μείζων •
 μείζων πάντων τῶν λαχάνων
 4.33 ἐδύνατο • ἠδύνατο
 4.34 μαθηταῖς αὐτοῦ • ἰδίοις
 μαθηταῖς
 4.36 δὲ πλοιάρια • πλοῖα
 4.37 ἀνέμου μεγάλη • μεγάλη ἀνέμου
 4.37 τὰ δὲ • καὶ τὰ
 4.37 αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι • ἤδη
 γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον
 4.38 ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ • αὐτὸς ἦν ἐν τῇ
 4.38 διεγείρουσιν • ἐγείρουσιν
 4.40 ἐστε οὕτως; Πῶς οὐκ • ἐστε;

Οὔπω
 4.41 ὑπακούουσιν • ὑπακούει
 5.1 Γαδαρηνῶν • Γερασηνῶν
 5.2 ἐξελθόντι αὐτῷ • ἐξελθόντος
 αὐτοῦ
 5.2 εὐθέως ἀπήντησεν • εὐθὺς
 ἀπήντησεν
 5.3 οὔτε ἀλύσεις • οὐδὲ ἀλύσει
 οὐκέτι
 5.4 αὐτὸν ἴσχυεν • ἴσχυεν αὐτόν
 5.5 ὄρεσιν • μνήμασιν
 5.5 μνήμασιν • ὄρεσιν

5.6 - 5.20

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἑαυτὸν λίθοις. ⁶ Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, ⁷ καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανίσῃς. ⁸ Ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ, Ἔξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. ⁹ Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. ¹⁰ Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ¹¹ Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. ¹² καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. ¹³ Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημονοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. ¹⁴ Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός· ¹⁵ καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. ¹⁶ Διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων. ¹⁷ Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. ¹⁸ Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. ¹⁹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριος πεποίηκεν, καὶ ἠλέησέν σε. ²⁰ Καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

5.6 Ἴδὼν δὲ ♦ Καὶ ἰδὼν
 5.7 εἶπεν ♦ λέγει
 5.9 σοι ὄνομα ♦ ὄνομά σοι
 5.9 ἀπεκρίθη λέγων ♦ λέγει αὐτῷ
 5.9 Λεγεὼν ♦ Λεγιῶν
 5.10 αὐτοὺς ♦ αὐτὰ
 5.12 πάντες οἱ δαίμονες ♦ —
 5.13 εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ♦ —
 5.13 ἦσαν δὲ ♦ —
 5.14 Οἱ δὲ ♦ Καὶ οἱ
 5.14 τοὺς χοίρους ♦ αὐτοὺς

5.14 ἀνήγγειλαν ♦ ἀπήγγειλαν
 5.14 ἐξῆλθον ♦ ἦλθον
 5.15 καθήμενον καὶ ἱματισμένον ♦
 καθήμενον ἱματισμένον
 5.15 Λεγεῶνα ♦ Λεγιῶνα
 5.16 Διηγήσαντο δὲ ♦ Καὶ διηγήσαντο
 5.18 ἐμβάντος ♦ ἐμβαίνοντος
 5.18 ἦ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ἦ
 5.19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ Καὶ
 5.19 ἀνάγγειλον ♦ ἀπάγγειλον
 5.19 σοι ὁ κύριος ♦ ὁ κύριός σοι

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

5.21 - 5.37

²¹ Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. ²² Καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ²³ καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται. ²⁴ Καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

²⁵ Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, ²⁶ καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ²⁷ ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ²⁸ ἔλεγεν γὰρ ὅτι Κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. ²⁹ Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. ³⁰ Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγεν, Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; ³¹ Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς μου ἤψατο; ³² Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ³³ Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ³⁴ Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

³⁵ Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ³⁶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. ³⁷ Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

5.21 ἐν τῷ πλοίῳ ♦ [ἐν τῷ πλοίῳ]
5.22 ἰδοῦ ♦ —
5.22 Ἰάειρος ♦ Ἰάϊρος
5.23 παρεκάλει ♦ παρακαλεῖ
5.23 αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως ♦ τὰς
χεῖρας αὐτῇ ἵνα
5.23 ζήσεται ♦ ζήση
5.25 τις ♦ —
5.25 ἔτη δώδεκα ♦ δώδεκα ἔτη

5.28 Κὰν ♦ Ἐὰν ἄψωμαι κὰν
5.28 ἄψωμαι ♦ —
5.29 εὐθέως ♦ εὐθὺς
5.30 εὐθέως ♦ εὐθὺς
5.33 ἐπ' ♦ —
5.34 θύγατερ ♦ θυγάτηρ
5.36 εὐθέως ἀκούσας ♦ παρακούσας
5.37 αὐτῷ ♦ μετ' αὐτοῦ
5.37 Πέτρον ♦ τὸν Πέτρον

5.38 - 6.7

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

³⁸ Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ. ³⁹ Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. ⁴⁰ Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον. ⁴¹ Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθά, κοῦμι· ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον, Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι. ⁴² Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ. ⁴³ Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ τοῦτο· καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ² Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτω ταῦτα; Καὶ τίς ἡ σοφία ἢ δοθεῖσα αὐτῷ, καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; ³ Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ⁴ Ἐλεγεν δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ⁵ Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσεν. ⁶ Καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Καὶ περιῆγεν τὰς κόμας κύκλω διδάσκων.

⁷ Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν

5.38 ἔρχεται • ἔρχονται
5.38 κλαίοντας • καὶ κλαίοντας
5.40 Ὁ • Αὐτός
5.40 ἀνακείμενον • —
5.41 κοῦμι • κοῦμι
5.41 ἔγειραι • ἔγειρε
5.42 εὐθέως • εὐθὺς
5.42 ἐκστάσει • [εὐθὺς] ἐκστάσει
5.43 γνῶ • γνοί
6.1 ἦλθεν • ἔρχεται
6.2 ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν •

διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ
6.2 αὐτῷ καὶ • τούτῳ καὶ αἱ
6.2 γίνονται • γινόμενοι
6.3 Μαρίας • τῆς Μαρίας
6.3 ἀδελφὸς δὲ • καὶ ἀδελφὸς
6.3 Ἰωσή • Ἰωσήτος
6.4 Ἐλεγεν δὲ • καὶ ἔλεγεν
6.4 συγγενέσιν • συγγενέσιν αὐτοῦ
6.5 ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι • ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

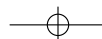
6.8 - 6.22

πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. ⁸ Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ράβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ⁹ ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. ¹⁰ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. ¹¹ Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ¹² Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν· ¹³ καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

¹⁴ Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἑρώδης, φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ¹⁵ Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ¹⁶ Ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρώδης εἶπεν ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. ¹⁷ Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἑρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ¹⁸ Ἐλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἑρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ¹⁹ Ἡ δὲ Ἑρωδιάς ἐνείχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο· ²⁰ ὁ γὰρ Ἑρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν. ²¹ Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἑρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, ²² καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς

ὁ Ἑρώδης

6.8	πήραν μὴ ἄρτον • ἄρτον μὴ πήραν	6.14	ἔλεγεν • ἔλεγον
6.9	ἀλλ' • ἀλλὰ	6.14	ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη • ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν
6.11	ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται • ὅς ἂν τόπος μὴ δέξεται	6.15	Ἄλλοι ἔλεγον • Ἄλλοι δὲ ἔλεγον
6.11	Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ • —	6.15	ἐστίν ὡς • ὡς
6.12	ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν • ἐκήρυσσαν ἵνα μετανοῶσιν	6.16	Ἑρώδης εἶπεν ὅτι • ὁ Ἑρώδης ἔλεγεν
		6.16	ἐστὶν αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν • ἠγέρθη
		6.20	ἐποίει • ἠπόρει
		6.21	ἐποίει • ἐποίησεν

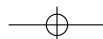
6.23 - 6.35

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί· ²³ καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι Ὅ ἐάν με αἰτήσης, δώσω σοί, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. ²⁴ Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπεν, Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ²⁵ Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ῥητήσατο, λέγουσα, Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ²⁶ Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. ²⁷ Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ²⁸ Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. ²⁹ Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

³⁰ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. ³¹ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. ³² Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν. ³³ Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί, καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν. ³⁴ Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. ³⁵ Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ

6.22	αὐτῆς τῆς • αὐτοῦ	αὐτήν	
6.22	καὶ ἀρεσάσης • ἤρεσεν	6.27	εὐθέως • εὐθύς
6.23	ὅτι Ὅ • [πολλά] Ὅ τι	6.27	ἐνεχθῆναι • ἐνέγκαι
6.24	Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα • Καὶ ἐξελθοῦσα	6.28	Ὅ δὲ • Καὶ
6.24	αἰτήσομαι • αἰτήσωμαι	6.30	πάντα καὶ • πάντα
6.24	βαπτιστοῦ • βαπτίζοντος	6.31	εἶπεν • λέγει
6.25	εὐθέως • εὐθύς	6.31	ἀναπαύεσθε • ἀναπαύσασθε
6.25	μοι δῶς ἐξαυτῆς • ἐξαυτῆς δῶς μοι	6.32	εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ • ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
6.26	συνανακειμένους • ἀνακειμένους	6.33	αὐτὸν πολλοὶ • πολλοὶ
6.26	αὐτὴν ἀθετῆσαι • ἀθετῆσαι	6.33	καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν • —
		6.34	ὁ Ἰησοῦς • —
		6.34	αὐτοῖς • αὐτούς

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

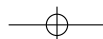
6.36 - 6.51

αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
³⁶ ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγρούς καὶ
 κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ
 ἔχουσιν. ³⁷ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
 φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν
 δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν; ³⁸ Ὁ δὲ
 λέγει αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ
 γνόντες λέγουσιν, Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. ³⁹ Καὶ ἐπέταξεν
 αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
 χόρτῳ. ⁴⁰ Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
 πενήκοντα. ⁴¹ Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
 ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ
 κατέκλασεν τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα
 παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν.
⁴² Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· ⁴³ καὶ ἦραν
 κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.
⁴⁴ Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

⁴⁵ Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς
 τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαιδάν, ἕως
 αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον. ⁴⁶ Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς,
 ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ⁴⁷ Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν
 τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
⁴⁸ Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ
 ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς
 ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελεν
 παρελθεῖν αὐτούς. ⁴⁹ Οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ
 τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·
⁵⁰ πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως
 ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι, μὴ
 φοβεῖσθε. ⁵¹ Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτούς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ

6.35 λέγουσιν • ἔλεγον
 6.36 ἄρτους • Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ
 ἔχουσιν • τί φάγωσιν
 6.37 δώμεν • δώσομεν
 6.38 καὶ ἴδετε • ἴδετε
 6.40 ἀνέπεσον • ἀνέπεσαν
 6.40 ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ • κατὰ
 ἑκατὸν καὶ κατὰ
 6.41 αὐτοῦ • [αὐτοῦ]
 6.41 παραθῶσιν • παρατιθῶσιν
 6.43 κλασμάτων δώδεκα κοφίνους
 πλήρεις • κλάσματα δώδεκα

6.44 κοφίνων πληρώματα
 τοὺς ἄρτους • [τοὺς ἄρτους]
 6.45 εὐθέως • εὐθύς
 6.45 ἀπολύσει • ἀπολύει
 6.48 εἶδεν • ἴδων
 6.48 καὶ περὶ • περὶ
 6.49 περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης •
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα
 6.49 φάντασμα εἶναι • ὅτι Φάντασμα
 ἐστίν
 6.50 Καὶ εὐθέως • Ὁ δὲ εὐθύς

6.52 - 7.7

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκπερισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. ⁵² Οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.

⁵³ Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ, καὶ προσωμίσθησαν. ⁵⁴ Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτόν, ⁵⁵ περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστίν. ⁵⁶ Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· ² καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἐστίν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. ³ Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· ⁴ καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστίν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ζεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. ⁵ Ἐπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ⁶ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. ⁷ Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

6.51 ἐκπερισσοῦ ♦ [ἐκ περισσοῦ]

6.51 καὶ ἐθαύμαζον ♦ —

6.52 ἦν γὰρ ♦ ἀλλ' ἦν

6.53 ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν ♦ ἐπὶ τὴν γῆν

ἦλθον εἰς

6.54 εὐθέως ♦ εὐθύς

6.55 περιδραμόντες ♦ περιέδραμον

6.55 περίχωρον ♦ χώραν

6.55 ἤρξαντο ♦ καὶ ἤρξαντο

6.55 κραββάτοις ♦ κραβάττοις

6.55 ἐκεῖ ♦ —

6.56 πόλεις ἢ ♦ εἰς πόλεις ἢ εἰς

6.56 ἐτίθουν ♦ ἐτίθεσαν

6.56 ἤπτοντο ♦ ἤψαντο

7.2 κοιναῖς ♦ ὅτι κοιναῖς

7.2 ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο ♦

ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους

7.4 ἀπὸ ♦ ἀπ'

7.4 καὶ κλινῶν ♦ [καὶ κλινῶν]

7.5 Ἐπειτα ♦ Καὶ

7.5 οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν

♦ οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί

σου

7.5 ἀνίπτοις ♦ κοιναῖς

7.6 ἀποκριθεὶς ♦ —

7.6 ὅτι ♦ —

7.6 προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν

7.6 Οὗτος ♦ [ὅτι] Οὗτος

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

7.8 - 7.23

⁸ Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. ⁹ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. ¹⁰ Μωσῆς γὰρ εἶπεν, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· ¹¹ ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Κορβᾶν, ὃ ἐστίν, δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς· ¹² καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ¹³ ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. ¹⁴ Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε. ¹⁵ Οὐδὲν ἐστίν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστίν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. ¹⁶ Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. ¹⁷ Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς. ¹⁸ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ¹⁹ ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. ²⁰ Ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ²¹ Ἔσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, ²² κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· ²³ πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

7.8 γὰρ ♦ —
 7.8 βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων
 καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
 πολλὰ ποιεῖτε ♦ —
 7.9 τηρήσητε ♦ στήσητε
 7.10 Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς
 7.12 καὶ ♦ —
 7.12 αὐτοῦ ἢ ♦ ἢ
 7.12 μητρὶ αὐτοῦ ♦ μητρὶ
 7.14 πάντα ♦ πάλιν
 7.14 Ἀκούετέ ♦ Ἀκούσατέ
 7.14 συνίετε ♦ σύνετε

7.15 αὐτὸν κοινῶσαι ♦ κοινῶσαι
 αὐτόν
 7.15 ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἐκεῖνά ♦
 ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά
 —
 7.16 περὶ τῆς παραβολῆς ♦ τὴν
 παραβολὴν
 7.19 καθαρίζον ♦ καθαρίζων
 7.21 μοιχεῖαι πορνεῖαι ♦ πορνεῖαι
 κλοπαί
 7.22 κλοπαί ♦ μοιχεῖαι

7.24 - 7.37

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

²⁴ Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. ²⁵ Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. ²⁶ ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συραφοίνικισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλη ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ²⁷ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ἐφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ²⁸ Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ, Ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. ²⁹ Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξελήλυθεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. ³⁰ Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

³¹ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. ³² Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν ἄλογον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. ³³ Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ³⁴ καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐφραθά, ὅ ἐστιν, Διανοίχθητι. ³⁵ Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. ³⁶ Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. ³⁷ Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρυσοντο,

7.24	Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Ἐκεῖθεν δὲ	♦ ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ
7.24	μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος ♦	δαιμόνιον
	ὄρια Τύρου	7.30
7.25	Ἀκούσασα γὰρ ♦ ἀλλ' εὐθὺς	δαιμόνιον ἐξεληλυθός καὶ τὴν
	ἀκούσασα	θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς
7.26	ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς	κλίνης ♦ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ
	Συραφοίνικισσα ♦ ἡ δὲ γυνὴ ἦν	τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον
	Ἑλληνίς Συραφοίνικισσα	ἐξεληλυθός
7.27	Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ♦ καὶ ἔλεγεν	7.31
7.27	καλὸν ἐστὶν ♦ ἐστὶν καλὸν	καὶ Σιδῶνος ἦλθεν πρὸς ♦ ἦλθεν
7.27	βαλεῖν τοῖς κυναρίοις ♦ τοῖς	διὰ Σιδῶνος εἰς
	κυναρίοις βαλεῖν	μογγιλάλον ♦ καὶ μογγιλάλον
7.28	Ναί κύριε καὶ γὰρ ♦ κύριε καὶ	7.32
7.28	ἐσθίει ♦ ἐσθίουσιν	εὐθέως διηνοίχθησαν ♦ [εὐθέως]
7.29	τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου	7.35
		ἠνοίγησαν
		7.36
		εἴπωσιν ♦ λέγωσιν
		7.36
		αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο ♦
		αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοῖ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

8.1 - 8.15

λέγοντες, Καλῶς πάντα πεποίηκεν· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, ² Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέραι ¹ τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· ³ καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἤκουσιν. ⁴ Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τούτους δυνησεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἑρημίας; ⁵ Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ. ⁶ Καὶ παρήγγειλεν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. ⁷ Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπεν ἰσχυρῶς παραθεῖναι ¹ καὶ αὐτά. ⁸ Ἐφαγον δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἐπτὰ σφυρίδας. ⁹ Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. ¹⁰ Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

ἡμέρας

παραθεῖναι

¹¹ Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. ¹² Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. ¹³ Καὶ ἀφείς αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν εἰς ¹ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

εἰς τὸ

¹⁴ Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. ¹⁵ Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς

7.37 τοὺς ἀλάλους ♦ [τοὺς] ἀλάλους
8.1 παμπόλλου ♦ πάλιν πολλοῦ
8.1 ὁ Ἰησοῦς ♦ —
8.1 αὐτοῦ ♦ —
8.3 τινὲς γὰρ ♦ καὶ τινες
8.3 μακρόθεν ἤκουσιν ♦ ἀπὸ μακρόθεν ἤκασιν
8.4 Πόθεν ♦ ὅτι Πόθεν
8.5 ἐπηρώτα ♦ ἠρώτα
8.5 εἶπον ♦ εἶπαν
8.6 παρήγγειλεν ♦ παραγγέλλει

8.6 παραθῶσιν ♦ παρατιθῶσιν
8.7 εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτά ♦ αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι
8.8 Ἐφαγον δέ ♦ Καὶ ἔφαγον
8.9 οἱ φαγόντες ♦ —
8.10 εὐθέως ♦ εὐθὺς
8.12 σημεῖον ἐπιζητεῖ ♦ ζητεῖ σημεῖον
8.13 ἐμβὰς πάλιν εἰς πλοῖον ♦ πάλιν ἐμβὰς

8.16 - 8.30

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ζύμης Ἡρώδου. ¹⁶ Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν. ¹⁷ Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; Ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ¹⁸ Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὧτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε; ¹⁹ Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἦρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα. ²⁰ Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ. ²¹ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς οὐ συνίετε;

²² Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται. ²³ Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κόμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. ²⁴ Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὀρῶ περιπατοῦντας. ²⁵ Εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἀνέβλεπεν ¹ τηλαυγῶς ἅπαντας. ²⁶ Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κόμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὲν ἐν τῇ κόμῃ.

²⁷ Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κόμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; ²⁸ Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν. ²⁹ Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ χριστός. ³⁰ Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα

8.16 λέγοντες ♦ —
8.16 ἔχομεν ♦ ἔχουσιν
8.17 ὁ Ἰησοῦς ♦ —
8.17 Ἔτι ♦ —
8.19 πλήρεις κλασμάτων ♦
κλασμάτων πλήρεις
8.20 δὲ τοὺς ♦ τοὺς
8.20 Οἱ δὲ εἶπον ♦ Καὶ λέγουσιν
[αὐτῷ]
8.21 Πῶς οὐ ♦ οὐπω
8.22 ἔρχεται ♦ ἔρχονται
8.23 ἐξήγαγεν ♦ ἐξήνεγκεν
8.23 εἴ τι βλέπει. ♦ Εἴ τι βλέπει;

8.25 ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι ♦
διέβλεπεν
8.25 ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατέστη
8.25 ἐνέβλεπεν ♦ ἐνέβλεπεν
8.25 ἅπαντας ♦ ἅπαντα
8.26 τὸν ♦ —
8.26 μηδὲ εἴπῃς τινὲν ἐν τῇ κόμῃ ♦ —
8.28 ἀπεκρίθησαν ♦ εἶπαν αὐτῷ
λέγοντες [ὅτι]
8.28 ἓνα ♦ ὅτι εἰς
8.29 λέγει αὐτοῖς ♦ ἐπηρώτα αὐτοῦ
8.29 δὲ ὁ ♦ ὁ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

8.31 - 9.4

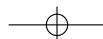
μηδενί λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. ³¹ Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. ³² καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ³³ Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησεν τῷ Πέτρῳ, λέγων, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. ³⁴ Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ³⁵ Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. ³⁶ Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ³⁷ Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ³⁸ Ὅς γὰρ ἔάν¹ ἐπαισχυνθῇ με ^{ἂν} καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

² Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,¹ καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ^{τὸν Ἰωάννην} ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· ³ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο¹ στίλβοντα, λευκὰ ^{ἐγένετο} ὡς χιῶν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. ⁴ Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Ἰωάννῃ,¹ καὶ ἦσαν ^{Μωσῆ}

8.31 ἀπὸ • ὑπὸ
8.32 αὐτὸν ὁ Πέτρος • ὁ Πέτρος αὐτὸν
8.33 τῷ Πέτρῳ λέγων • Πέτρῳ καὶ λέγει
8.34 Ὅστις • εἶ τις
8.35 ἂν θέλη • ἐὰν θέλη
8.35 ἀπολέσει • ἀπολέσει
8.35 ἑαυτοῦ ψυχὴν • ψυχὴν αὐτοῦ
8.35 οὗτος • —
8.36 ὠφελήσει • ὠφελῆ

8.36 ἐὰν κερδήσῃ • κερδήσει
8.36 ζημιωθῇ • ζημιωθῆναι
8.37 Ἡ τί δώσει • τί γὰρ δοί
9.1 τῶν ὧδε • ὧδε τῶν
9.2 μεθ' • μετὰ
9.2 Ἰωάννην • τὸν Ἰωάννην
9.3 ἐγένοντο • ἐγένετο
9.3 ὡς χιῶν • —
9.3 λευκᾶναι • οὕτως λευκᾶναι
9.4 Μωσῆ • Μωϋσεῖ

9.5 - 9.19

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

σுಲಲಾλೂντες τῷ Ἰησοῦ. ⁵ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Ῥωσῆ¹ μίαν, καὶ Ἡλία μίαν. ⁶ Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσει· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. ⁷ Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. ⁸ Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

⁹ Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστειλάτο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. ¹⁰ Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ¹¹ Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ¹² Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξουδενωθῆ. ¹³ Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

¹⁴ Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. ¹⁵ Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. ¹⁶ Καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; ¹⁷ Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν, Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. ¹⁸ Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἔσχυσαν. ¹⁹ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει, ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

9.5 σκηνὰς τρεῖς • τρεῖς σκηνὰς
9.5 Ῥωσῆ • Μωϋσεῖ
9.6 λαλήσει ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι • ἀποκριθῆ ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο
9.7 ἦλθεν • ἐγένετο
9.7 αὐτοῦ ἀκούετε • ἀκούετε αὐτοῦ
9.9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ • Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ διηγήσωνται ἃ εἶδον • ἃ εἶδον διηγήσωνται
9.12 ἀποκριθεὶς εἶπεν • ἔφη
9.12 ἀποκαθιστᾷ • ἀποκαθιστάνει
9.12 ἐξουδενωθῆ • ἐξουδενωθῆ
9.13 ἠθέλησαν • ἠθέλων

9.14 ἐλθὼν • ἐλθόντες
9.14 εἶδεν • εἶδον
9.14 αὐτοῖς • πρὸς αὐτούς
9.15 εὐθέως • εὐθύς
9.15 ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη • ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν
9.16 τοὺς γραμματεῖς • αὐτούς
9.17 ἀποκριθεὶς • ἀπεκρίθη αὐτῷ
9.17 εἶπεν • —
9.18 ἂν • ἐὰν
9.18 αὐτοῦ • —
9.18 εἶπον • εἶπα
9.19 αὐτῷ • αὐτοῖς

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

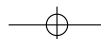
9.20 - 9.33

²⁰ Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. ²¹ Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπεν, Παιδιόθεν. ²² Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ²³ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τό εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. ²⁴ Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγεν, Πιστεύω, κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. ²⁵ Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπέτιμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. ²⁶ Καὶ κράζαν, καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξήλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ²⁷ Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. ²⁸ Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι Ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ²⁹ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεθῆναι, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

³⁰ Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ. ³¹ Ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. ³² Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

³³ Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς, Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοῦς διελογίζεσθε;

9.20	εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν ♦ τὸ πνεῦμα εὐθὺς συνεσπάραξεν	9.26	πολλοὺς ♦ τοὺς πολλοὺς
9.21	Παιδιόθεν ♦ Ἐκ παιδιόθεν	9.27	αὐτόν τῆς χειρός ♦ τῆς χειρὸς αὐτοῦ
9.22	αὐτόν καὶ εἰς τὸ πῦρ ♦ καὶ εἰς πῦρ αὐτόν	9.28	εἰσελθόντα αὐτόν ♦ εἰσελθόντος αὐτοῦ
9.22	δύνασαι ♦ δύνῃ	9.28	ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ♦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν καὶ νηστεία ♦ —
9.23	δύνασαι πιστεῦσαι ♦ δύνῃ	9.29	Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Κάκειθεν
9.24	Καὶ εὐθέως ♦ Εὐθὺς	9.30	γνῶ ♦ γνοῖ
9.24	μετὰ δακρύων ♦ —	9.30	τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ♦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
9.24	κύριε ♦ —	9.31	ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ ♦ ἦλθεν εἰς Καφαρναοῦμ
9.25	πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν ♦ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα	9.31	πρὸς ἑαυτοῦς ♦ —
9.25	σοι ἐπιτάσσω ♦ ἐπιτάσσω σοι		
9.26	κράζαν ♦ κράζας		
9.26	σπαράζαν αὐτόν ♦ σπαράζας		

9.34 - 9.47

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

³⁴ Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. ³⁵ Καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. ³⁶ Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς· ³⁷ Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

ὁ Ἰωάννης ³⁸ Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ³⁹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογησαί με. ⁴⁰ Ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. ⁴¹ Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. ⁴² Καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. ⁴³ Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοι ἐστὶν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ⁴⁴ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. ⁴⁵ Καὶ ἐὰν ^{σε} ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ⁴⁶ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. ⁴⁷ Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ

9.37	ἐὰν ἐν ♦ ἂν ἐν	9.42	ἐὰν ♦ ἂν
9.37	ἐὰν ἐμὲ δέξηται ♦ ἂν ἐμὲ δέχεται	9.42	τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ ♦ τούτων τῶν πιστευόντων [εἰς ἐμέ]
9.38	Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης λέγων ♦ Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης	9.42	λίθος μυλικὸς ♦ μύλος ὀνίκος
9.38	τῷ ♦ ἐν τῷ	9.43	σοι ἐστὶν ♦ ἐστὶν σε
9.38	ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ ἐκωλύσαμεν ♦ καὶ ἐκωλύομεν	9.43	εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ♦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
9.38	ἀκολουθεῖ ♦ ἠκολουθεῖ	9.44	—
9.40	ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ♦ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν	9.45	σοι ♦ σε
9.41	μου ♦ —	9.45	εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ♦ —
9.41	οὐ ♦ ὅτι οὐ	9.46	—
		9.47	σοι ♦ σέ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

9.48 - 10.14

δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,
⁴⁸ ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.
⁴⁹ Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλλὶ
 ἀλισθήσεται. ⁵⁰ Καλὸν τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον
 γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ
 εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Κακεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας
 διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται
 πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καί, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν
 αὐτούς. ² Καὶ προσελθόντες Ἰουδαῖοι ¹ ἐπηρώτησαν αὐτόν, οἱ Φαρισαῖοι
 εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύσαι, πειράζοντες αὐτόν. ³ Ὁ
 δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; ⁴ Οἱ δὲ
 εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεπεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ
 ἀπολύσαι. ⁵ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν
 σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ⁶ ἀπὸ
 δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θεός.
⁷ Ἐνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
 τὴν μητέρα· καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
⁸ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο,
 ἀλλὰ μία σὰρξ. ⁹ Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ
 χωριζέτω. ¹⁰ Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ
 αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. ¹¹ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὅς ἐὰν
 ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ’
 αὐτήν· ¹² καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ
 ἄλλῳ, μοιχᾶται.

¹³ Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδιά ἵνα ἄψηται αὐτῶν· οἱ δὲ
 μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. ¹⁴ Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ἠγανάκτησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι

9.47 τοῦ πυρός ♦ —
 9.49 καὶ πᾶσα θυσία ἀλλὶ ἀλισθήσεται
 ♦ —
 9.50 ἄλας καὶ ♦ ἄλα καὶ
 10.1 Κακεῖθεν ♦ Καὶ ἐκεῖθεν
 10.1 διὰ τοῦ ♦ [καί]
 10.2 ἐπηρώτησαν ♦ ἐπηρώτων
 10.3 Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς
 10.4 εἶπον Μωσῆς ἐπέτρεπεν ♦ εἶπαν
 Ἐπέτρεπεν Μωϋσῆς
 10.5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ♦ ὁ δὲ
 10.6 ὁ θεός ♦ —
 10.7 καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ ♦ [καί]

προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ]
 10.10 ἐν τῇ οἰκίᾳ ♦ εἰς τὴν οἰκίαν
 10.10 αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ
 ἐπηρώτησαν ♦ περὶ τούτου
 ἐπηρώτων
 10.11 ἐὰν ♦ ἂν
 10.12 γυνὴ ἀπολύσῃ ♦ αὐτὴ
 ἀπολύσασα
 10.12 καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ ♦ γαμήσῃ
 ἄλλον
 10.13 ἄψηται αὐτῶν ♦ αὐτῶν ἄψηται
 10.13 ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν ♦
 ἐπέτιμσαν αὐτοῖς

10.15 - 10.28

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

πρός με· μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ¹⁵ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. ¹⁶ Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, εὐλόγει αὐτά.

¹⁷ Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμῶν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ¹⁸ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός. ¹⁹ Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ²⁰ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. ²¹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν σοὶ ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. ²² Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπήλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

²³ Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. ²⁴ Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστὶν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. ²⁵ Εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. ²⁶ Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσαντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ²⁷ Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστὶν παρὰ τῷ θεῷ. ²⁸ Ἦρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.

10.15 ἐάν ♦ ἂν
10.16 τιθεὶς ♦ κατευλόγει τιθεὶς
10.16 εὐλόγει αὐτά ♦ —
10.19 μοιχεύσης μὴ φονεύσης ♦
φονεύσης Μὴ μοιχεύσης
10.20 ἀποκριθεὶς εἶπεν ♦ ἔφη
10.21 σοι ♦ σε
10.21 πτωχοῖς ♦ [τοῖς] πτωχοῖς
10.21 ἄρας τὸν σταυρόν ♦ —
10.24 τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν ♦

—
10.25 τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος
εἰσελθεῖν ♦ [τῆς] τρυμαλιᾶς [τῆς]
ῥαφίδος διελθεῖν
10.27 δὲ ♦ —
10.27 ἐστὶν ♦ —
10.28 ὁ Πέτρος λέγειν ♦ λέγειν ὁ Πέτρος
10.28 ἠκολουθήσαμεν ♦
ἠκολουθήκαμεν

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

10.29 - 10.40

29 Ἐπεκρίθει· ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὅς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον. 31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· 33 ὅτι Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, 34 καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. 36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; 37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ ἐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. 38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· 40 τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ'

10.29 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν • ἔφη ὁ Ἰησοῦς
10.29 πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα • μητέρα ἢ πατέρα
10.31 καὶ ἔσχατοι • καὶ [οἱ] ἔσχατοι
10.32 καὶ ἀκολουθοῦντες • οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες
10.33 γραμματεῦσιν • τοῖς γραμματεῦσιν
10.34 μαστιγώσουσιν αὐτόν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ • ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν

10.34 αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ • καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
10.35 λέγοντες • λέγοντες αὐτῷ
10.35 αἰτήσωμεν • αἰτήσωμεν σε
10.36 ποιῆσαί με • [με] ποιήσω
10.37 εἶπον • εἶπαν
10.37 ἐκ δεξιῶν σου • σου ἐκ δεξιῶν
10.37 ἐωνύμων σου • ἀριστερῶν
10.38 καὶ • ἢ
10.39 εἶπον • εἶπαν
10.39 μὲν • —
10.40 καὶ • ἢ

10.41 - 11.2

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

οἷς ἠτοίμασται. ⁴¹ Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ⁴² Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς, Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. ⁴³ Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν· διάκονος· ⁴⁴ καὶ ὅς ἐάν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος. ⁴⁵ Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

⁴⁶ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἰεριχὼ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. ⁴⁷ Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν, Ὁ υἱὸς Δαυίδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. ⁴⁸ Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. ⁴⁹ Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, Θάρσει· ἔχειραι, φωνεῖ σε. ⁵⁰ Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ⁵¹ Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιήσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. ⁵² Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπάγε· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Βηθφαγή **11** Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθσφαγή¹ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ² καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς

10.42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς • Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
10.43 ἔσται ἐν • ἐστὶν ἐν
10.43 ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας • ἂν θέλη μέγας γενέσθαι
10.44 ἐάν θέλη ὑμῶν γενέσθαι • ἂν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι
10.46 υἱὸς • ὁ υἱὸς
10.46 ὁ τυφλὸς • τυφλὸς προσαιτήτης
10.46 προσαιτῶν • —
10.47 Ναζωραῖός • Ναζαρηνός
10.47 Ὁ υἱὸς • Υἱὲ
10.49 αὐτὸν φωνηθῆναι • Φωνήσατε

αὐτόν
10.49 ἔχειραι • ἔχειρε
10.50 ἀναστὰς • ἀναπηδήσας
10.51 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς • αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
10.51 θέλεις ποιήσω σοί • σοὶ θέλεις ποιήσω
10.52 Ὁ δὲ • καὶ ὁ
10.52 εὐθέως • εὐθύς
10.52 τῷ Ἰησοῦ • αὐτῷ
11.1 Ἱερουσαλήμ εἰς Βηθσφαγή • Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθσφαγή
11.2 εὐθέως • εὐθύς

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

11.3 - 11.15

αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικεν· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. ³ Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη, Τί ποιεῖτε τοῦτο; Εἴπατε, ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστελλεῖ ὧδε. ⁴ Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον πῶλον ^{τὸν πῶλον} δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδίου, καὶ λύουσιν αὐτόν. ⁵ Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; ⁶ Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν αὐτούς. ⁷ Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. ⁸ Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν. ⁹ Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ¹⁰ Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

¹¹ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

¹² Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπεΐνασεν. ¹³ Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐτήν· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. ¹⁴ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

¹⁵ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας

11.2	ἀνθρώπων κεκάθικεν λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε • οὐπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε	11.8	κόψαντες δένδρων καὶ ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν • ἀγρῶν
11.3	ὅτι • —	11.9	λέγοντες • —
11.3	εὐθέως • εὐθὺς	11.10	ἐν ὀνόματι κυρίου • —
11.3	ὧδε • πάλιν ὧδε	11.11	ὁ Ἰησοῦς καὶ • —
11.4	Ἀπῆλθον δὲ • Καὶ ἀπῆλθον	11.13	μακρόθεν • ἀπὸ μακρόθεν
11.4	τὴν • —	11.13	εὐρήσει τι • τι εὐρήσει
11.6	εἶπον • εἶπαν	11.13	οὐ γὰρ ἦν καιρὸς • ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν
11.6	ἐνετείλατο • εἶπεν	11.14	ὁ Ἰησοῦς • —
11.7	ἤγαγον • φέρουσιν	11.14	ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα • εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ
11.7	ἐπέβαλον • ἐπιβάλλουσιν	11.15	ὁ Ἰησοῦς • —
11.7	ἐπ' αὐτῷ • ἐπ' αὐτόν	11.15	ἀγοράζοντας • τοὺς ἀγοράζοντας
11.8	Πολλοὶ δὲ τὰ • Καὶ πολλοὶ τὰ		
11.8	στοιβάδας ἔκοπτον • στοιβάδας		

11.16 - 11.29

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν. ¹⁶ καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. ¹⁷ Καὶ ἐδίδασκεν, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. ¹⁸ Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβούντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

¹⁹ Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

²⁰ Καὶ πρῶτὸν παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. ²¹ Καὶ ἀναμνησθεῖς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἦν κατηράσω ἐξήρανται. ²² Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν θεοῦ. ²³ Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. ²⁴ Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, ¹ πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. ²⁵ Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ²⁶ Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

²⁷ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατούντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ²⁸ καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς; ²⁹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ

11.17 λέγων ♦ καὶ ἔλεγεν
11.17 ἐποιήσατε ♦ πεποιήκατε
11.18 γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
11.18 ὅτι πᾶς ♦ πᾶς γὰρ
11.19 ὅτε ♦ ὅταν
11.19 ἐξεπορεύετο ♦ ἐξεπορεύοντο
11.20 πρῶτὸν παραπορευόμενοι ♦
παραπορευόμενοι πρῶτ
11.23 γὰρ ♦ —
11.23 πιστεύσῃ ♦ πιστεύῃ
11.23 ἃ λέγει ♦ ὃ λαλεῖ

11.23 ὃ ἐὰν εἴπῃ ♦ —
11.24 ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε ♦
προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε
11.24 λαμβάνετε ♦ ἐλάβετε
11.25 στήκητε ♦ στήκετε
11.26 —
11.28 λέγουσιν ♦ ἔλεγον
11.28 Καὶ τίς ♦ Ἡ τίς
11.28 τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ♦
ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην
11.29 ἀποκριθεὶς ♦ —
11.29 καὶ ἐγὼ ♦ —

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

11.30 - 12.9

ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ³⁰ Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. ³¹ Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ³² Ἄλλ' εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν. ³³ Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκεν φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὤκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ² Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. ³ Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. ⁴ Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· ἀκακείνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. ⁵ Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλεν· ἀκακείνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτένοντες. ⁶ Ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλεν καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. ⁷ Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. ⁸ Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. ⁹ Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ

11.30 Ἰωάννου • τὸ Ἰωάννου	ἠτίμασαν
11.31 ἐλογίζοντο • διελογίζοντο	12.5 πάλιν • —
11.31 οὖν • [οὖν]	12.5 τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτένοντες • οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτένοντες
11.32 Ἄλλ' • ἀλλὰ	12.6 οὖν • —
11.32 λαόν • ὄχλον	12.6 υἱὸν ἔχων • εἶχεν υἱὸν
11.32 ὅτι ὄντως • ὄντως ὅτι	12.6 αὐτοῦ • —
11.33 λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ • τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν	12.6 καὶ • —
11.33 ἀποκριθεὶς • —	12.6 πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον • ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς
12.1 λέγειν • λαλεῖν	12.7 εἶπον πρὸς ἑαυτούς • πρὸς ἑαυτούς εἶπαν
12.1 ἐφύτευσεν ἄνθρωπος • ἄνθρωπος ἐφύτευσεν	12.8 αὐτὸν ἀπέκτειναν • ἀπέκτειναν αὐτόν
12.1 ἐξέδοτο • ἐξέδετο	12.8 ἐξέβαλον • ἐξέβαλον αὐτόν
12.2 τοῦ καρποῦ • τῶν καρπῶν	12.9 οὖν • [οὖν]
12.3 Οἱ δὲ • Καὶ	
12.4 λιθοβολήσαντες • —	
12.4 ἐκεφαλαίωσαν • ἐκεφαλαίωσαν	
12.4 ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον •	

12.10 - 12.23

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ἀπολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
¹⁰ Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· ¹¹ παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
¹² Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

¹³ Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. ¹⁴ Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὐ; ¹⁵ Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. ¹⁶ Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. ¹⁷ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

¹⁸ Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες,
¹⁹ Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁰ ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφήκεν σπέρμα· ²¹ καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. ²² Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἐπτὰ, καὶ οὐκ ἀφήκαν σπέρμα. Ἐσχάτη πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή.
²³ Ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσιν, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή;

12.14 Οἱ δὲ ἐλθόντες • καὶ ἐλθόντες
 12.14 κῆνσον Καίσαρι δοῦναι • δοῦναι
 κῆνσον Καίσαρι
 12.16 εἶπον • εἶπαν
 12.17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ • Ὁ δὲ
 12.17 Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος • Τὰ
 Καίσαρος ἀπόδοτε
 12.17 ἐθαύμασαν • ἐξεθαύμαζον
 12.18 ἐπηρώτησαν • ἐπηρώτων
 12.19 Μωσῆς • Μωϋσῆς
 12.19 τέκνα μὴ ἀφῆ • μὴ ἀφῆ τέκνον

12.19 αὐτοῦ καὶ • καὶ
 12.21 καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκεν • μὴ
 καταλιπὼν
 12.22 ἔλαβον αὐτήν • —
 12.22 καὶ οὐκ • οὐκ
 12.22 Ἐσχάτη • Ἐσχάτον
 12.22 ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή • καὶ ἡ γυνή
 ἀπέθανεν
 12.23 ὅταν ἀναστῶσιν • [ὅταν
 ἀναστῶσιν]

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

12.24 - 12.35

Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. ²⁴ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ; ²⁵ Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ²⁶ Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ «Μωσέως, ἡ ἐπι τοῦ βάρου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; ²⁷ Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

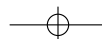
Μωϋσέως

²⁸ Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία ἐστὶν πρώτη πάντων ἐντολή; ²⁹ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε, Ἰσραήλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστίν· ³⁰ καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. ³¹ Καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστιν. ³² Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ· ³³ καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖον ἐστὶν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. ³⁴ Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

³⁵ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς ἐστὶν Δαυίδ;

12.24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς • ἔφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
12.25 γαμίσκονται • γαμίζονται
12.25 οἱ • —
12.26 Μωσέως • Μωϋσέως
12.26 ὡς • πῶς
12.26 ὁ θεὸς Ἰσαάκ • [ὁ] θεὸς Ἰσαάκ
12.26 ὁ θεὸς Ἰακώβ • [ὁ] θεὸς Ἰακώβ
12.27 ὁ • —
12.27 θεὸς ζώντων • ζώντων
12.27 ὑμεῖς οὖν • —
12.28 εἰδὼς • ἰδὼν
12.28 αὐτοῖς ἀπεκρίθη • ἀπεκρίθη

αὐτοῖς
12.28 πρώτη πάντων ἐντολή • ἐντολή
πρώτη πάντων
12.29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ •
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
12.29 πάντων τῶν ἐντολῶν • ἐστίν
12.30 Αὕτη πρώτη ἐντολή • —
12.31 Καὶ δευτέρα ὁμοία • Δευτέρα
12.32 εἶπας • εἶπες
12.33 ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς • —
12.33 πλεῖον • περισσώτερον
12.34 αὐτόν ὅτι • [αὐτόν] ὅτι
12.35 ἐστὶν Δαυίδ • Δαυίδ ἐστὶν

12.36 - 13.5

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

³⁶ Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ, Λέγει ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. ³⁷ Αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως.

³⁸ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἄσπασμους ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ³⁹ καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· ⁴⁰ οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

⁴¹ Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. ⁴² Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὅ ἐστιν κοδράντης. ⁴³ Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλείον πάντων βέβληκεν τῶν βαλλόντων¹ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· ⁴⁴ πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

βαλλόντων

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. ² Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῆ.

³ Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, ⁴ Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; ⁵ Ὁ δὲ

12.36 γὰρ ♦ —
12.36 πνεύματι ἁγίῳ ♦ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
12.36 Λέγει ὁ ♦ Εἶπεν
12.36 ὑποπόδιον ♦ ὑποκάτω
12.37 οὖν ♦ —
12.37 υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ ἐστίν υἱός
12.37 ὁ ♦ [ὁ]
12.38 ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ♦ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν

12.40 λήψονται ♦ λήψονται
12.41 ὁ Ἰησοῦς ♦ —
12.43 λέγει ♦ εἶπεν
12.43 βέβληκεν ♦ ἔβαλεν
13.2 ἀποκριθεὶς ♦ —
13.2 λίθος ἐπὶ λίθῳ ♦ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθῳ
13.3 ἐπηρώτων ♦ ἐπηρώτα
13.4 Εἶπε ♦ Εἶπὸν
13.4 πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι ♦ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

13.6 - 13.19

Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. ⁶ Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. ⁷ Ὄταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' οὐπω τὸ τέλος. ⁸ Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα.

⁹ Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοῦς· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ¹⁰ Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ¹¹ Ὄταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ¹² Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· ¹³ καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

¹⁴ Ὄταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιήλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς ὅπου οὐ δεῖ — ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω — τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ¹⁵ ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ¹⁶ καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὧν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. ¹⁷ Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ¹⁸ Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. ¹⁹ Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ

13.5 ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν
♦ ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς
13.6 γὰρ ♦ —
13.7 γὰρ ♦ —
13.8 ἐπὶ ἔθνος ♦ ἐπ' ἔθνος
13.8 καὶ ἔσονται σεισμοὶ ♦ ἔσονται
σεισμοὶ
13.8 καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί
ἀρχαί ♦ ἔσονται λιμοὶ ἀρχή
13.9 γὰρ ♦ —
13.10 δεῖ πρῶτον ♦ πρῶτον δεῖ
13.11 Ὄταν δὲ ἀγάγωσιν ♦ καὶ ὅταν

ἀγωσιν
13.11 μηδὲ μελετᾶτε ♦ —
13.12 Παραδώσει δὲ ♦ καὶ παραδώσει
13.14 τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιήλ τοῦ
προφήτου ♦ —
13.14 ἐστὼς ♦ ἐστηκότα
13.15 δὲ ♦ [δὲ]
13.15 εἰς τὴν οἰκίαν ♦ —
13.15 εἰσελθέτω ♦ εἰσελθάτω
13.16 ὧν ♦ —
13.18 ἡ φυγὴ ὑμῶν ♦ —
13.19 ἧς ♦ ἡν

13.20 - 13.35

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. ²⁰ Καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσεν τὰς
 ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς,
 οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. ²¹ Ἐάν τις ὑμῖν
 εἴπῃ, Ἴδού, ὦδε ὁ χριστός, ἢ Ἴδού, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.
²² Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ
 δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν,
 καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ²³ Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ, προεἶρηκα ὑμῖν
 πάντα.

²⁴ Ἄλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ
 ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
²⁵ καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ
 δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. ²⁶ Καὶ τότε
 ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ
 δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. ²⁷ Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς
 ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν
 τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

²⁸ Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν αὐτῆς
 ἤδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε
 ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· ²⁹ οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε
 γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ³⁰ Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρι οὗ πάντα ταῦτα
 γένηται. ³¹ Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται· οἱ δὲ λόγοι μου
 οὐ μὴ παρέλθωσιν. ³² Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὥρα οὐδεὶς
 οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
³³ Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ
 καιρὸς ἐστίν. ³⁴ Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείλκε τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστω
 τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.
³⁵ Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας

13.20 κύριος ἐκολόβωσεν ♦
 ἐκολόβωσεν κύριος
 13.21 Τότε ♦ Καὶ τότε
 13.21 Ἴδού ὦδε ♦ Ἴδε ὦδε
 13.21 ἢ Ἴδού ♦ Ἴδε
 13.22 καὶ τοὺς ♦ τοὺς
 13.23 ἰδοὺ ♦ —
 13.24 Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ
 13.25 τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ♦ ἔσονται
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 13.25 ἐκπίπτοντες ♦ πίπτοντες
 13.27 αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ

13.27 αὐτοῦ ἐκ ♦ [αὐτοῦ] ἐκ
 13.28 αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ♦ ἤδη ὁ
 κλάδος αὐτῆς
 13.29 ταῦτα ἴδητε ♦ ἴδητε ταῦτα
 13.30 μέχρι ♦ μέχρις
 13.30 πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα
 13.31 παρελεύσεται ♦ παρελεύσονται
 13.31 παρέλθωσιν ♦ παρελεύσονται
 13.32 ὥρας ♦ τῆς ὥρας
 13.32 οἱ ἐν ♦ ἐν
 13.33 καὶ προσεύχεσθε ♦ —
 13.34 καὶ ἐκάστω ♦ ἐκάστω

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

13.36 - 14.13

ἔρχεται, ὀψέ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ· ³⁶ μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὐρη ὑμᾶς καθεύδοντας. ³⁷ Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, Γρηγορεῖτε.

14 ¹ Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· ² ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

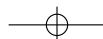
³ Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα ^{τὸ} ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. ⁴ Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἐαυτούς, καὶ λέγοντες, Εἰς τί ἢ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ⁵ Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ⁶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. ⁷ Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτούς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ⁸ Ὁ ἔσχεν αὕτη ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ⁹ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

¹⁰ Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς. ¹¹ Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτηί πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ.

¹² Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἔθουν, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ Πάσχα; ¹³ Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν

13.35 ὀψέ ἢ μεσονυκτίου • ἢ ὀψέ ἢ μεσονυκτίον
13.37 Ἄ • Ὁ
14.2 δέ • γάρ
14.2 θόρυβος ἔσται • ἔσται θόρυβος
14.3 καὶ συντρίψασα τὸ • συντρίψασα τὴν
14.3 κατὰ • —
14.4 καὶ λέγοντες • —
14.5 τοῦτο • τοῦτο τὸ μύρον
14.5 τριακοσίων δηναρίων • δηναρίων τριακοσίων

14.6 εἰργάσατο • ἠργάσατο
14.7 αὐτούς • αὐτοῖς
14.8 αὕτη • —
14.8 μου τὸ σῶμα • τὸ σῶμά μου
14.9 λέγω • δὲ λέγω
14.9 τοῦτο • —
14.10 ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης • Ἰούδας Ἰσκαριώθ ὁ
14.10 παραδῶ αὐτὸν • αὐτὸν παραδοί
14.11 εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ • αὐτὸν εὐκαίρως παραδοί

14.14 - 14.27

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασιλάων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, ¹⁴ καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; ¹⁵ Καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἀνάγαγον δείξει ἰσχυρῶς ἵνα ἀναγείνηται ἡμῖν. ¹⁶ Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα.

¹⁷ Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. ¹⁸ Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ¹⁹ Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος, Μήτι ἐγώ; ²⁰ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. ²¹ Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

²² Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστὶν τὸ σῶμά μου. ²³ Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. ²⁴ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἐστὶν τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. ²⁵ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίνω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

²⁶ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

²⁷ Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

14.14 κατάλυμα ♦ κατάλυμά μου

14.15 ἀνάγειν ♦ ἀνάγαγον

14.15 ἐκεῖ ♦ καὶ ἐκεῖ

14.16 αὐτοῦ ♦ —

14.18 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν

14.19 Οἱ δὲ ♦ —

14.19 καθ' ♦ κατὰ

14.19 Μήτι ἐγώ Καὶ ἄλλος ♦ —

14.20 ἀποκριθεὶς ♦ —

14.20 ἐκ ♦ —

14.21 Ὁ μὲν ♦ Ὅτι ὁ μὲν

14.21 ἦν ♦ —

14.22 ὁ Ἰησοῦς ♦ —

14.22 φάγετε ♦ —

14.23 τὸ ♦ —

14.24 τὸ τῆς καινῆς ♦ τῆς

14.24 περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον ♦

ἐκχυνόμενον ὑπὲρ πολλῶν

14.27 ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ♦ —

14.27 διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα ♦

τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

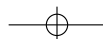
14.28 - 14.42

²⁸ Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
²⁹ Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. ³⁰ Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. ³¹ Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον, Ἐάν με δέη συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

³² Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι.
³³ Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. ³⁴ Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. ³⁵ Καὶ προσελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσήυχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. ³⁶ Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. ³⁷ Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; ³⁸ Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
³⁹ Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.
⁴⁰ Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν. ⁴¹ Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοῦ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν. ⁴² Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοῦ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

14.29 Καὶ εἰ • Εἰ καὶ
 14.30 ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ • ταύτῃ τῇ νυκτὶ
 14.30 ἀπαρνήσῃ με • με ἀπαρνήσῃ
 14.31 ἐκπερισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον • ἐκπερισσῶς ἐλάλει
 14.31 με δέη • δέη με
 14.31 ἀπαρνήσωμαι • ἀπαρνήσομαι
 14.32 Γεθσημανῆ • Γεθσημανί
 14.33 Ἰάκωβον • [τὸν] Ἰάκωβον
 14.33 Ἰωάννην • [τὸν] Ἰωάννην
 14.33 μεθ' ἑαυτοῦ • μετ' αὐτοῦ

14.35 προσελθὼν • προελθὼν
 14.35 ἔπεσεν • ἐπιπτεν
 14.36 ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο • τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ
 14.38 εἰσέλθῃτε • ἔλθῃτε
 14.40 ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν • πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς
 14.40 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν • αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
 14.40 βεβαρημένοι • καταβαρυνόμενοι
 14.40 αὐτῷ ἀποκριθῶσιν • ἀποκριθῶσιν αὐτῷ
 14.41 λοιπὸν • τὸ λοιπὸν

14.43 - 14.58

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

⁴³ Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὃν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. ⁴⁴ Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. ⁴⁵ Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ῤαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ⁴⁶ Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. ⁴⁷ Εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. ⁴⁸ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; ⁴⁹ Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. ⁵⁰ Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

⁵¹ Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι· ⁵² ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

⁵³ Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. ⁵⁴ Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. ⁵⁵ Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐκ εὔρισκον. ⁵⁶ Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. ⁵⁷ Καὶ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες ⁵⁸ ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον

14.43 εὐθέως ♦ εὐθὺς
14.43 ὢν ♦ —
14.43 πολὺς ♦ —
14.44 ἀπαγάγετε ♦ ἀπάγετε
14.45 εὐθέως ♦ εὐθὺς
14.45 αὐτῷ Ῥαββί ♦ —
14.46 ἐπ' αὐτόν ♦ —
14.46 αὐτῶν ♦ αὐτῷ
14.47 τις ♦ [τις]

14.47 ὠτίον ♦ ὠτάριον
14.48 ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε
14.50 πάντες ἔφυγον ♦ ἔφυγον πάντες
14.51 εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν ♦
νεανίσκος τις συνηκολούθει
14.51 οἱ νεανίσκοι ♦ —
14.52 ἀπ' αὐτῶν ♦ —
14.53 αὐτῷ ♦ —
14.55 εὔρισκον ♦ ἠύρισκον

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

14.59 - 14.72

ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. ⁵⁹ Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. ⁶⁰ Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ⁶¹ Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ⁶² Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ⁶³ Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ⁶⁴ Ἦκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου. ⁶⁵ Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ, Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.⁷

ἔβαλον

⁶⁶ Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, ⁶⁷ καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. ⁶⁸ Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων, Οὐκ οἶδα, ἄλλοτε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ⁶⁹ Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ⁷⁰ Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ⁷¹ Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. ⁷² Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσει με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

οὔτε

14.61 οὐδὲν ἀπεκρίνατο • οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν
14.64 εἶναι ἔνοχον • ἔνοχον εἶναι
14.65 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ • αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
14.65 ἔβαλλον • ἔλαβον
14.66 ἐν τῇ αὐλῇ κάτω • κάτω ἐν τῇ αὐλῇ
14.67 Ἰησοῦ ἦσθα • ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ
14.68 Οὐκ • Οὔτε
14.68 οὐδὲ • οὔτε

14.68 τί σὺ • σὺ τί
14.68 καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν • [καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν]
14.69 πάλιν ἤρξατο • ἤρξατο πάλιν
14.69 παρεστηκόσιν • παρεστῶσιν
14.70 καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει • —
14.72 ἐκ • εὐθὺς ἐκ
14.72 ὃ εἶπεν • ὡς εἶπεν
14.72 ἀπαρνήσει με τρίς • τρίς με ἀπαρνήσει

15.1 - 15.17

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

15 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτὸ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. ² Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. ³ Καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά· ⁴ ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Ἴδε, πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. ⁵ Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

⁶ Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃν περ ἦτοῦντο. ⁷ Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. ⁸ Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς. ⁹ Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ¹⁰ Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς. ¹¹ Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ¹² Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ¹³ Οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν, Σταύρωσον αὐτόν. ¹⁴ Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραζαν, Σταύρωσον αὐτόν. ¹⁵ Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

¹⁶ Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτόν ἕσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. ¹⁷ Καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες

15.1 εὐθέως ἐπὶ τὸ ♦ εὐθύς

15.1 τῷ ♦ —

15.2 εἶπεν αὐτῷ ♦ αὐτῷ λέγει

15.4 ἐπηρώτησεν ♦ ἐπηρώτα

15.4 καταμαρτυροῦσιν ♦ κατηγοροῦσιν

15.6 ὃν περ ἦτοῦντο ♦ ὃν παρητοῦντο

15.7 συστασιαστῶν ♦ στασιαστῶν

15.8 ἀναβοήσας ♦ ἀναβάς

15.8 αἰεὶ ♦ —

15.12 ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν ♦ πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν

15.12 θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε ♦

[θέλετε] ποιήσω [ὃν λέγετε] τὸν

15.14 κακὸν ἐποίησεν ♦ ἐποίησεν κακόν

15.14 περισσοτέρως ♦ περισσῶς

15.17 ἐνδύουσιν ♦ ἐνδιδύσκουσιν

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

15.18 - 15.34

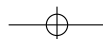
ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸ καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαίρε, Ἵ βασιλεὺς ἡ τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹ καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰ Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια.

Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹ Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²² Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, Κρανίου Τόπος. ²³ Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρнисμένονον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβεν. ²⁴ Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. ²⁵ Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶ Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷ Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστᾶς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐυωνύμων αὐτοῦ. ²⁸ Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹ Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, ³⁰ σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³² Ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ ἰπιστεύσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

³³ Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ³⁴ Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς

15.18 ὁ βασιλεὺς • βασιλεῦ
15.20 τὰ ἴδια • αὐτοῦ
15.22 Γολγοθᾶ • τὸν Γολγοθᾶν
15.23 πιεῖν • —
15.23 ὁ • ὃς
15.24 σταυρώσαντες αὐτόν •
σταυροῦσιν αὐτόν καὶ
15.28 —
15.29 ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν •

οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις
15.30 καὶ κατάβα • καταβάς
15.32 τοῦ Ἰσραὴλ • Ἰσραὴλ
15.32 πιστεύσωμεν αὐτῷ •
πιστεύσωμεν
15.32 συνεσταυρωμένοι •
συνεσταυρωμένοι σὺν
15.33 Γενομένης δὲ • Καὶ γενομένης
15.34 ὥρα τῇ ἐνάτῃ • ἐνάτῃ ὥρα

15.35 - 15.47

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

φωνῆ μεγάλης, λέγων, Ἐλωί, Ἐλωί, λιμὰ σαβαχθανι; Ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον, Ὁ θεός μου, ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; ³⁵ Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἴδού, Ἡλίαν φωνεῖ. ³⁶ Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. ³⁷ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. ³⁸ Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ³⁹ Ἴδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ. ⁴⁰ Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ Σαλώμη, ⁴¹ αἱ καὶ, ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

⁴² Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευὴ, ὃ ἐστὶν πρὸς σάββατον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· τοιμήσας εἰσήλθεν πρὸς Πιλάτον, καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν. ⁴⁵ Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶ Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησεν τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

15.34 λέγων ♦ —
 15.34 λιμὰ ♦ λεμα
 15.34 με ἐγκατέλιπες ♦ ἐγκατέλιπές με
 15.35 Ἴδού ♦ Ἴδε
 15.36 εἷς καὶ ♦ τις [καὶ]
 15.36 τε ♦ —
 15.38 ἀπὸ ♦ ἀπ’
 15.39 κράζας ♦ —
 15.39 ὁ ἄνθρωπος οὗτος ♦ οὗτος ὁ
 ἄνθρωπος
 15.39 ἦν θεοῦ ♦ θεοῦ ἦν
 15.40 ἦν ♦ —

15.40 τοῦ Ἰακώβου ♦ Ἰακώβου
 15.40 Ἰωσὴ ♦ Ἰωσήτος
 15.41 αἱ καὶ ♦ αἱ
 15.43 ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ♦ ἐλθὼν Ἰωσήφ
 [ὁ]
 15.43 Πιλάτον ♦ τὸν Πιλάτον
 15.45 σῶμα ♦ πτώμα
 15.46 καὶ καθελὼν ♦ καθελὼν
 15.46 κατέθηκεν ♦ ἔθηκεν
 15.47 Ἰωσὴ ♦ ἡ Ἰωσήτος
 15.47 τίθεται ♦ τέθειται

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

16.1 - 16.17

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἄρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. ² Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. ³ Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; ⁴ Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. ⁵ Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ⁶ Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ⁷ Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. ⁸ Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ.

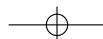
⁹ Ἀναστὰς δὲ πρῶτὴ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ¹⁰ Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν. ¹¹ Κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν.

¹² Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. ¹³ Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

¹⁴ Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσειν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. ¹⁵ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ¹⁶ Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. ¹⁷ Σημεῖα δὲ τοῖς

16.1 Ἰακώβου • ἡ [τοῦ] Ἰακώβου
16.2 τῆς μιᾶς • τῆ μιᾶ τῶν
16.7 Ἄλλ' • Ἄλλὰ
16.8 δὲ • γάρ
16.8 εἶπον • εἶπαν

16.8 γάρ • γάρ + [[shorter ending]]
16.9 Ἀναστὰς • [[Ἀναστὰς
16.9 ἀφ' • παρ'
16.14 ἀνακειμένοις • [δὲ] ἀνακειμένοις

16.18 - 16.20

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου
 δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν· γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς·
¹⁸ ὄφεις ἀροῦσιν· κὰν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
 βλάβῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν, καὶ καλῶς
 ἔξουσιν.

¹⁹ Ὁ μὲν οὖν κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς
 τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ²⁰ Ἐκεῖνοι δὲ
 ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος, καὶ
 τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.
 Ἀμήν.

16.18 ὄφεις ♦ [καὶ ἐν ταῖς χερσὶν] ὄφεις
 16.19 κύριος ♦ κύριος Ἰησοῦς

16.19 ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη
 16.20 σημείων· Ἀμήν ♦ σημείων.]]

